

landes økonomier og ikke basere sig på den illusion, at det frie marked klarer alting, for vi ved godt i SF, at det holder ikke vand. Vi havde hellere set, at aftalerne baserede sig på, hvad der var bedst for disse lande. EU skal nok klare sig.

Vil disse associeringsaftaler give landene den støtte, de i så høj grad har brug for? Der henvises til PHARE-programmerne, som alle ved ikke kun er stærkt kritiserede, fordi hjælpen ikke når frem og i stor udstrækning havner i vestlige konsulentfirmaers lomme, men også fordi der er alt for få penge.

Vi havde gerne set aftaler, som reelt gav landene mulighed for at tage det store skridt frem, som på den ene side sikrede en bæredygtig udvikling og på den anden side ikke indebar risiko for, at landene kastes ud i en alt for hurtig overgang til en helt fri markedsøkonomi, en overgang, som er farlig for udviklingen af demokratiet.

Vi ser i dag, at der er stærke kræfter, der arbejder for, at det russiske mindretal behandles i strid med menneskerettighederne. Har EU ved denne aftale sikret, at disse kræfter får magt, som de har agt, eller ikke får det? Jeg er meget usikker.

Vi ser tendenser til den ustabilitet, som efter vores vurdering ville have kunnet afhjælpes, hvis EU havde taget det ansvar, som EU's størrelse og styrke tilsiger. Men det har man ikke formået, og det er ret pinligt. Vi må dog håbe, at det kommer til at gå bedre, end SF frygter.

Til slut skal jeg sige, at vi skal nok stemme for.

Elisabeth Arnold (RV):

I modsætning til SF vil Det Radikale Venstre gerne med det samme komme med en helt klokkeklar melding om, at vi naturligvis stemmer for disse aftaler. For os at se er det store og vigtige skridt, der nu tages i samarbejdet med de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa, her altså de tidligere Sovjetrepublikker Estland, Letland og Litauen.

Ethvert skridt, der tages til øget samkvem, ethvert skridt, der tages til øget dialog, ethvert skridt, der tages til tættere samarbejde, mindsker risikoen for konflikter i området.

Det kan godt være, at aftalerne kunne være bedre, de er så detaljerede, så det kan man umuligt gennemskue som almindeligt folketingsmedlem, men der skal sikkert være punkter, der kunne blive bedre. Og vi vil da gøre meget for at knytte de baltiske lande endnu tættere til EU i

de kommende år med den mulighed, vi får for tættere dialog, når disse aftaler bliver gennemført.

Vi mener ikke, der er nogen som helst grund til at kaste nogen skygger over disse aftaler og sige, at de ikke er gode nok. De betyder for de pågældende lande et meget, meget stort skridt, det skal der ikke være nogen tvivl om, og Det Radikale Venstre hilser den udvikling velkommen.

Jeg vil også godt sige til SF, men måske mere til referatet af forhandlingerne, at vi kan jo som folketingsmedlemmer mærke hver eneste gang, vi er ude i international sammenhæng – hvor nu også estiske, lettiske og litauiske folkevalgte politikere er med – at vi har fået nye kolleger, som har brug for at have dialog med os andre mere garvede fra de gamle demokratier, og som har brug for at få gode råd om, hvordan man gør, og hvad det er, man ikke gør for at få et demokrati til at fungere. Alle disse små og store samarbejdsaftaler, små og store berøringsflader skal opdyrkes og intensiveres. Det kan ikke siges tit nok.

Disse Europaaftaler er et stort og vigtigt skridt hen imod de central- og østeuropæiske landes integration i det øvrige Europa.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt til fru Elisabeth Arnold sige, at vi ikke er imod associeringsaftalerne, men vi havde godt set, at man fra EU's side i langt højere grad havde åbnet op for, at de baltiske lande kunne tjene på en sådan aftale.

Den dér såkaldte ligeværdighed er jo ikkeeksisterende, og det er dér jeg synes problemet er.

Annette Just (FP):

Lad mig starte med, at det er en stor glæde at kunne sige, at Fremskridtspartiet støtter de tre associeringsaftaler eller Europaaftaler med Estland, Letland og Litauen.

Det vigtigste er jo i virkeligheden, at det er det næste skridt på vej til at få dem så meget med i Vesten, at de kan blive egentlige medlemmer af EU, af Den Europæiske Union. Det synes jeg er godt. Jeg synes, det er godt for demokratiet. Jeg synes, det er godt for den fredelige udvikling i Europa, og vi har jo alle sammen arbejdet på det her i snart mange år eller i hvert fald i flere år.

Jeg synes også, der er det gode ved de her aftaler, at man vil gå i så tæt samarbejde med de